

Wychodzi w każdą Środę.

Redakcja przy ulicy Nowy-Świat, 40.

Expedycja i Skład Główny w Księgarni
Gebethnera i Wolffa, Krakowskie-Przed-
mieście, 415.

O P Ł A T A:

Merkury:	rocz.	półr.	kwart.
w Warszawie	rub. 4	2	1
z przesyłką pocztą	„ 4,50	2,25	1,12 1/2

Ekonomista i Merkury.

w Warszawie	8	4	2
z przesyłką pocztą	9	4,50	2,25

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce
po kop. 5, albo 1/2 kop. za 5 liter.

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

W Paryżu dzień 26 października minął zupełnie spokojnie. Potężne środki ostrożności przedsięwzięte ze strony rządu okazały się niepotrzebnymi, stronnictwa opozycyjne bowiem po długim namyśle uznały za najwłaściwsze nie nastęrczać rządowi sposobności do represji. Stosunki atoli wewnętrzne Francji tym sposobem wcale się nie poprawiły. Opozycja z tą samą co poprzednio zaciętością nastaje na rząd cesarski, który nie zdaje się bynajmniej skłonny do dalszych ustępstw. Ciało prawodawcze nie będzie zebraniem przed terminem w dekrete cesarskim oznaczonym, t. j. przed 29 b. m. Tymczasem wyznaczone na d. 22 b. m. powtórne wybory w Paryżu nastęrczyć mogą opozycji do zwiększenia agitacji tém bardziej pożądaną sposobnością, ile że nie doszła do skutku manifestacja w d. 26 paźdz., podobno wpływ jej na pewną warstwę ludności Paryża cokolwiek osłabiła. Niepewność położenia jest tedy dziś taka sama jak przed tygodniem. Rząd cesarski wróciwszy do stanowiska wychekującego, zachowuje się biernie tak pod względem spraw wewnętrznych jak i zagranicznych. Co się zresztą tyczy tych ostatnich, jedna z najważniejszych między niemi, kwestja niemiecka, znajduje się w stanie chwilowej stagnacji.

Patrie zapewnia że gabinet tuileryjski, życzy sobie porozumienia między Austrią i Prusami; jestto bardzo nieprawdopodobne. Francja życzy sobie głównie częściowej przynajmniej zmiany polityki gabinetu berlińskiego, i już od lat kilku pracuje nad tém, lecz jak dotąd daremnie, a co się tyczy pogłosek o następcionem niedawno pojednaniu austro-pruskiem, pokazuje się teraz, iż były one albo przedczesne, albo bardzo przesadzone.

Świat polityczny z wzrastającym zajęciem śledzi wypadków na wschodnich wybrzeżach Adryatyku. Powstanie w południowej Dalmacji rozszerza się. Fakt ten samo przez się mogący rządowi austriackiemu nastęrczyć nie mało kłopotów, tém większą nabiera doniosłości, im bardziej grozi rozszerzeniem ruchu na pograniczne prowincje tureckie. Udział w niem Czarnogórców i Hercegowi-

nian oraz trudność poskromienia ruchu na dotychczasowej drodze, zmusić mogą Austrię do rościągnięcia za zezwoleniem Porty, działań wojennych na terytorjum tureckie. Jestto może pod względem militarnym najkrótszy sposób przytłumienia ruchu, ale ma tę stronę niebezpieczną, że pozbawia go charakteru lokalnego, jaki ma jeszcze dotychczas. Jakiegokolwiek w tej sprawie układy między Portą a Austrią, jeżeli mianowicie dotyczyć będą niepodległej Czarnogóry, mogą pociągnąć za sobą wmięszanie się innych mocarstw; do odnowienia kwestji wschodniej nie wiele potrzeba. Z tych względów organa półurzędowe pruskie wątpią ażeby Porta pozwolić miała Austriakom na przekroczenie terytorjum swego. Prasa półurzędowa berlińska w ogóle dosyć wyraźnie staje po stronie księcia czarnogórskiego, którego prasa wiedeńska obwinia o posiłkowanie powstańców. Jestto symptomat na uwagę zasługujący pod względem postawy Prus w razie starcia między Austrią a Czarnogórczem.

Na giełdę paryską spory konstytucyjne we Francji żadnego w ubiegłym tygodniu nie wywierały wpływu; to też kursa papierów publicznych tak na tej ostatniej jak i na giełdzie londyńskiej, nie ulegały zapisania godnym zmianom. Obracały się one w zwykłych granicach. Co do giełdy wiedeńskiej, o stanie której powiadamia bliżej nasz korespondent, na jej obroty oprócz następstw minionego niedawno przesilenia, oddziaływały obawy wywołane powstaniem dalmackiem. Na giełdzie petersburskiej kurs walut zagranicznych jeszcze cokolwiek się podniósł. Na giełdzie berlińskiej, przeważny wywierającej wpływ na giełdy petersburską i warszawską; kursa papierów publicznych rosyjskich, oraz wexli petersburskich i warszawskich uległy obniżeniu się, a kursa waluty naszej nie poprawiły się. Odbiło się to niekorzystnie na giełdzie warszawskiej, jakkolwiek obroty na niej w porównaniu z upłynionym tygodniem były większe. Z papierów publicznych na listy zastawne rosyjskie większe niż zazwyczaj objawiło się żądanie. Kurs listów zastawnych i likwidacyjnych cokolwiek się podwyższył (o 1/4 %).

STATYSTYKA DRÓG ŻELAZNYCH NIEMIECKICH

ZA ROK WYZYSKOWY 1867.

(Dalszy ciąg, p. N. 43 Merk. 1869).

II.

Rezultaty ruchu powyżej wykazane, które tak przeważnie wpływają na rezultaty finansowe — wypadły jak widzieliśmy na korzyść roku 1867. Ruch osobowy w ogóle podniósł się o 4,79% wliczając przewóz wojska, a o 16,13% nie wprowadzając w rachunek tego transportu, — przytém osoby przebywały krótsze odległości. Ruch towarowy dał również podwyżkę 20,65%, a pod względem mil tow. 25,03%, — czyli w przecięciu każdy centnar przebiegł znaczniejsze odległości jak w roku poprzednim.

A. Przychód. Wpływy z przewozu osób wynosiły:

za przewóz osób (wliczając pociągi nadzw.)	54.083838 tal.
„ pakunków	2.218133 „
„ psów należących do podróżnych	44242 „
Dochód ogólny przypadający od kolei rząd. niderl.	757099 „
Razem	57.103312 tal.

czyli o 1.173719 tal. = 2,10% więcej jak w r. 1866. Że zaś zwiększenie się ruchu osobowego i dochodów z tego źródła, nie szło w parze z rozszerzeniem obszaru komunikacyjnego, przeto w stosunku do długości drogi żelaznej, za milę pobrano o 5,10% mniej jak w roku poprzednim. Z wpływów ruchu osobowego przypada na ruch wewnętrzny 72,045%, na bezpośredni i tranzitowy 27,955% w 1867 r., 73,83 i 26,17% w 1866 r., a 73,06 i 26,94 w 1865 r.

Przewóz towarów dał dochodu:

za tow. przewiez. pociągami pośp., poczt. i tow.	133.786406 tal.
„ materiały do obsługi, budowy i t. p.	701120 „
„ powozy, fury i t. d.	460168 „
„ konie	590661 „
„ bydło, trzodę i t. d.	7.402229 „
dochód z kolei rząd. niderl.	512607 „
Razem	143.453191 „

a że w r. 1866 było tylko dochodu 120.737873 „ przewyżka zatem okazuje się 22.715318 „ = 18,81%.

W stosunku do długości drogi żelaznej, pobrano za milę w 1867 r. 47.929 tal., w 1866 r. 43.411 t., w 1865 r. 43.096 t. Względny dochód podniósł się przeto o 10,33%; rezultat finansowy był korzystniejszy w ostatnim roku jak w poprzednich.

Z wpływów za przewóz towarów pociągami pośp. i tow. przypada na ruch wewnętrzny 41,47, a na ruch bezpośredni i tranzitowy 58,53% w 1867 r., 49,89 i 50,11% w 1866 r., a 47,17 i 52,83% w 1865 r., — cyfry te dowodzą zatem wzrostu ruchu bezpośredniego.

Wpływy z „różnych źródeł” wynosiły	11.542382 tal.
„ z przewozu osób	57.103312 „
„ „ towarów	143.453191 „

Dając ogólną sumę wpływów 212.098885 „ na rok 1867; w poprzednim roku ogólna ich suma była 185.779022 „

Zatém więcej w r. 1867 o 26.319863 „ = 14,17%

Gdy w r. 1866 przy zwiększonych o 7,01% ogólnych wpływach, 32 kompanje dróg żel. miały mniejsze wpływy, w r. 1867 tylko w 15 kompanjach taki rezultat się okazał. Ogólny przeto rezul-

tat finansowy jest tém więcej zadawalniający, że pomimo przybycia nowych linii, dochód za milę w stosunku do długości linii wzrosł o 6,01%. Wpływy na milę liczono w 1867 r. na 70.861 tal., w 1866 r. na 66.842 t., a w 1865 na 65.525 t. W 1866 r., 9 kompanji miały przeszło 100.000 tal. wpływów na milę (najwyższy wpływ 141.257 tal.); natomiast w r. 1867, takimi wysokimi wpływami poszczycić się mogło 13 kompanji, a najwyżej na milę wpłynęło 171.753 tal.

W stosunku do użytego kapitału zakładowego — o ile takowy jest wiadomy, — ogólna suma wpływów przedstawiała 13,6% w 1867 r. a tylko 12,6% w roku poprzednim.

B. R o s c h ó d. Nieustanne obniżanie się wartości pieniędzy, czyli stałe podnoszenie się cen przedmiotów pierwszej potrzeby i płacy wpłynęły znów w r. 1867 na zwiększenie wydatków.

1. Wydano na administrację drogi:

a) płace urzędników, umundurowanie i t. d.	9.501136 tal.
b) utrzymanie drogi, taboru, budynków i t. d.	17.578525 „
c) podatek gruntowy, ubezpieczenie, wyd. biurowe i t. d.	2.945900 „
Razem	30.025561 „
czyli w przecięciu na milę	10032 „

a zatem 11,13% więcej jak w roku poprzednim.

Z ogólnej sumy wydatków przypadało:

	w 1867	1866	1865
a) na płace urzędników i t. d.	31,64%	35,03%	33,93%
b) „ utrzymanie drogi i t. d.	58,55	56,41	57,25
c) „ ogólne wydatki	9,81	8,56	8,82

Odnośnie do pojedynczych kompanij kategorie wydatków kształtują się bardzo rozmaicie.

2. Wydano na administrację transportów.

a) płace urzędników i t. d.	17.110744 tal.
b) środki i siły transportowe, t. j. wagony, lokomotywy i t. d.	16.695084 „
c) reparacje	12.863297 „
d) uzupełnienie środków transportu	1.477933 „
e) wynagrodz., potrzeby biurowe i róż. wydat.	10.011300 „
Razem	58.158358 „

czyli na milę użyt. w przecięciu 3,49 tal. (nieco więcej jak w r. 1866), a na przecięciowy centnar netto około 1,16 fen. (tak samo jak w 1866).

Wydatki powyższe wydzielają się:

	w r. 1867	1866	1865
a) na płace urzędników i t. d.	29,42%	30,30%	30,97%
b) „ środki trans. i t. d.	28,71	29,91	29,73
c) „ reparacje	22,12	20,53	23,01
d) „ uzupełnienia	2,54	2,98	2,03
e) „ ogólne wydatki.	17,21	16,28	14,26

3. Wydano na ogólną administrację: w 1867 r. 5.168451 tal.; czyli na milę po 1727 tal., w 1866 r. po 1623 tal., w 1865 r. po 1549 tal.

Wszystkie wydatki w ogóle, wraz z procentami wypłaconemi wynosiły w r. 1867 94.466828 tal.

czyli po 31.561 tal. na milę, po 5,67 tal. na milę użyt., absorbując 44,54% dochodów brutto. W 1866 r. przypadało 29.139 tal. na milę, po 5,54 tal. na milę użyt., a w stosunku do dochodów brutto 43,59%.

Najwyższe wydatki w 1866 roku, poniesione przez kilka kompanij doszły 63.877 tal. na milę — a 7 komp. wydały przeszło po 50.000 tal., zaś w 1867 r. wydano najwyżej 73.866 tal. na milę a wydatki 12 kompanij przewyższyły sumę 50.000 talarów. Przecięciowo na milę użyt. wydatki liczyć trzeba po 5,61 tal. na przewieziony centnar netto po 1,86 feniga.

Podwyżkę blisko o 1% jaką spostrzegamy w wydatkach roku 1867 w porównaniu z 1866 przypisać należy okolicznościom politycznym tego ostatniego roku, które wstrzymały już rozpoczęte budowy i nakazały odłożyć na później budowy projektowane. Tym sposobem w r. 1867 rozwinąć musiano obszerniejszą działalność, a zatem więcej wydatkować. (d. c. n.)

SPRAWOZDANIE BANKU PAŃSTWA

za rok 1868.

Z umieszczonego w N. 208 *Gońca Urzęd.* sprawozdania, podajemy tu następujące dane: Biletów kredytowych państwa było w obiegu w r. 1868 za . . . rubli 657.466756

W ciągu roku wypuszczono w obieg, w zamian za monetę i za nabyte sposobem kupna złoto stopione, biletów w ilości . . . „ 67.434320

Suma biletów w obiegu wynosiła przeto . . . r. 724.901076

Ponieważ w tymże przeciągu czasu wycofano z obiegu biletów kredytowych, przez ich znieszczenie za . . . „ 494863

Pozostało zatem w obiegu na rok 1869 za . . . „ 724.406213

Fundusz na wymianę, zabezpieczający bilety kredytowe w 1868 r. wynosił . . . r. 88.999726,⁷⁰

W ciągu roku wpłynęło metali w zamian za wypuszczone bileta . . . „ 67.434320,⁰⁰

Na rok 1869 fundusz na wymianę wynosił przeto . . . r. 156.434046,⁷⁰

Po odjęciu funduszu na wymianę od ogólnej sumy pozostałych w obiegu biletów kredytowych, cała suma biletów niepokrytych zapasem metalowym, która według rachunków Banku utworzyła *bezprocentowy dług skarbu państwa* wynosiła na rok 1869. . . . „ 567.972166,³⁰

W roku 1868 ze wszystkich władz w Cesarstwie wpłynęło do Banku fałszywych biletów kredytowych, odebranych różnym osobom 15.363 arkuszy, za r. 151.291. W ogóle zaś fałszywych biletów od czasu pierwszego wypadku ich ukazania się w obiegu (w sprawozdaniu czas ten nie jest wskazany) do 1 stycznia 1869 roku nadesłano do Banku 116580 arkuszy za 1.393444 r.

Ze wszystkich operacji handlowych, Bank, jego kantory i oddziały otrzymały procentów brutto . . . rubli 11.353235,⁷⁰

Pokryto z zysków i odkreślano z nich . . . „ 7.321140,¹⁶

Pozostaje *czystego zysku* z operacji handlowych w r. 1868. . . . „ 4.032095,⁵⁴

PORÓWNANIE DOCHODU DRÓG ŻELAZNYCH.

za m. wrzesień 1869 r.

A. Na drodze żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej dochód wynosił:

		w r. 1868	w r. 1869
Z przewozu osób	rubli	86.830, 52 ¹ / ₂	93.380, 10
— towarów	„	126 565, 96 ¹ / ₂	135.405, 08
Z różnych źródeł	„	12.256, 57 ¹ / ₂	12.783, 42 ¹ / ₂
Razem	„	225.653, 06 ¹ / ₂	241.568, 60 ¹ / ₂

a zatem przewyżka na korzyść roku 1869 jest rubli 15.915, 54¹/₂. Nato- miast, w perjodzie od początku stycznia do końca września dochód był:

w r. 1868	rubli	2.011.897, 64
„ 1869	„	1.972.299, 07

czyli w ostatnim roku mniej o . . . „ 39.598, 57

B. Na drodze żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej dochód wynosił:

		w r. 1868	w r. 1869
Z przewozu osób	rubli	20 975, 36 ¹ / ₂	20.347, 90
— towarów	„	22.186, 78 ¹ / ₂	32.092, 49 ¹ / ₂
Z różnych źródeł	„	6.801, 47	5.289, 31
Razem	„	49.963, 62	57.729, 70 ¹ / ₂

W r. 1869 więcej r. 7.766, 08¹/₂.
Od początku stycznia do końca września 1869 roku dochód wynosił

	rubli	447.504, 18 ¹ / ₂
W tym samym czasie w r. 1868 było dochodu	„	397.582, 50

Zatem w r. 1869 więcej „ 49.921, 68¹/₂

Pozwalamy sobie nadmienić, że pożądaną byłoby rzeczą, aby droga żelazna Warszawsko-Terespolska jednocześnie z dwiema poprzednimi, ogłaszała miesięczne wykazy swych dochodów.

Korespondencja Merkurego.

Wiedeń, 30 października 1869 r.

Po gwałtownych paroxysmach chorj naszej giełdy nie widać jeszcze błogiej reakcji, lub choćby tylko powolnego odzyskiwania sił. W czasach ogólnego popłochu straty były ogromne i przez to więcej uderzające, — ale te bolesne chwile ani nie oczyściły placu, ani nie doprowadziły papierów do ich rzeczywistej wartości. Kursy spadły ogromnie, a pomimo tego nie znajdują się ludzie coby kapitał w papierach umieszczać chcieli. Akcje zakładu kredytowego i Banku anglo-austriackiego zajmujące pierwsze miejsce między papierami spekulacyjnymi, spadają ciągle, chociaż mniej gwałtownie. W ślad za nimi idą inne papiery. Widocznie dzisiejszy ich kurs jest jeszcze za wysoki. Giełda jest bez żadnego życia, karmi się pogłoskami i przypuszczeniami, i używa je do objaśnienia sobie wyższego lub niższego kursu; ale pogłoski lub stowarzyszenia w celu podniesienia lubniżenia ceny jakiegokolwiek papieru nie dadzą i dać nie mogą prawdziwego pokarmu rozwojowi większego życia.

Nadzieje na kupon listopadowy i przekonanie, że wypłacenie go, dostarczy nowych sił pieniężnych, jest, zdaniem naszym, ułudą; bo nie idzie tu o brak pieniędzy, ale o to: ażeby kapitalista miał pewność że warto jest ten lub ów papier kupić. Pewność zysku lub wysokość jego, mogą kapitały pociągnąć; ale całe położenie nasze wykazuje niestałość kursów i niepewność istnienia wielu instytucji. Co zaś do wysokości zysków — to czas szalonych diwidend przeminął. Komisowe od różnych finansowo-przemysłowych przedsięwzięć i zyski z różnicy kursu papierów, te znakomite źródła dochodów tak zwanych naszych banków — razem z gorączką spekulacyjną, minęły bezpowrotnie, a więc dochody i diwidendy muszą się zmniejszyć.

Kwestja kanału suezkiego znajduje tu dość żywe zajęcie. Austria posiadając Trjest, mogłaby zyskać ważne korzyści przez stałe stosunki ze Wschodem, mogłaby rywalizować z innymi państwami i nareszcie wyzwoliłaby się przez bezpośrednie stosunki, z potrzeby kupowania towarów z drugiej ręki. Izba handlowa wiedeńska postawiła 4 wnioski do przedstawienia przez jej delegata międzynarodowemu kongresowi w Kairze: 1) żądanie zawarcia przez odpowiednie rządy umowy w przedmiocie neutralizacji kanału; 2) badanie i czuwanie nad wysokością opłat za transport na kanale; kroki w tym względzie u kompanji kanału, a gdyby te ostatnie okazały się niedostatecznymi, — wzięcie na uwagę projektu nabycia kanału przez państwa interesowane, z ustanowieniem opłat nie przewyższających sumy potrzebnej na utrzymanie i zarząd kanałem; 3) działanie w kierunku równości wszystkich flag; 4) zniesienie kapitulacji i zastąpienie ich przez sądy międzynarodowe do spraw handlowych, wexlowych i żeglugi. Nie wątpimy że wnioski te, odpowiadające potrzebom handlu, znajdą stronników na kongresie.

Odpowiedź Banku narodowego na memorjał peszteńskiej Izby handlowej, o której wspomniałem w przeszłej mojej korespon-

dencji, nie zadowolniona opinii publicznej w Węgrzech. Cyfry przytoczone przez Bank objaśniają nam to dostatecznie. Portfel wexli eskontowanych w Banku

wynosił 31 grudnia 1868 r. 82 milj. fl.

z tego przypadku:

51,9% na Wiedeń, czyli 48,3 „
 22,7% na filje austriackie 18,6 „
 18,4% „ węgierskie 15,1 „
 30 września 1869 r. wynosił portfel 102,5 „

z tego przypadku:

55,9% na Wiedeń, czyli 57,3 „
 21,8% „ filje austriackie czyli 22,4 „
 22,3% „ „ węgierskie „ 22,8 „

Pożyczki zaś wynosiły w końcu 1868 r.

W Wiedniu 27 milj. fl.

— filjach austriackich 8,3 „

— „ węgierskich 2,5 „

37,6 „

30 września 1869 r. wynosiły: milj. fl.

W Wiedniu 26,4 „

— filjach austriackich 14,1 „

— „ węgierskich 4,8 „

45,3 milj. fl.

Cyfry te jakkolwiek wykazują sumy zwiększające się w Węgrzech tak w portfelu jak i w pożyczkach na zastaw papierów, dowodzą znów z drugiej strony, że stosunek tych sum do dwóch innych jest dla Węgier niepomysłny, zwłaszcza w obec rosącego znaczenia Pesztu i wymagań całego kraju.

Sprostowanie:

W przeszłej korespondencji wkradła się pomyłka z opuszczenia kilku wyrazów.— w rzeczy wynagrodzenia za prawo propinacji: Napisano: wynagrodzenia właścicielom, równające się 30-razowej sumie, wypadł z przeciętnego czystego dochodu rocznego i t. d.” Czytaj: „13-razowej sumie wypadł z przeciętnego dochodu rocznego ostatnich lat 8-u i t. d.”

KURSA GIEŁDY.

w tygodniu 25 — 30 października 1869 r.

Sto- pa o/o	RÓWNIA (pari)	CENA RZECZYWISTA W TYGODNIU						Sto- sunku do równi na 100		
		Poniedz. 25paźdz.	Wtorek 26	Środa 27	Czwart. 28	Piątek 29	Sobota 30			
1. Papiery publiczne.										
a) Rządowe.										
Polskie.	Oblig. Skarbowe (r. 100. 150 500).	4	100	.	.	85,67	.	85,50	85 1/2	
	Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	114	152	
	Cert. ban na obl. cz. A (z. 300) z k.	5	45	57	126 3/4	
	„ „ „ B (z. 200)	0	30	28,25	94 1/6	
	Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	37,50	125	
Ruskie.	Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	74,90	74,89	74,80	74,87	74,86	74 19/20	
	„ „ „ kupon	1,65 5/8	
	5-ta pożyczka (500)	5	100	86,50	86 1/2	
	Pożyczka premjowa z 1864 r.	5	100	*153	*153	
	„ „ z 1866 r.	5	100	*151	*151	
Polskie.	Metaliiki (300) lutowe	4	100	102	.	101,50	.	.	101 1/2	
	„ „ „ sierpniowe	4	100	101,25	101,25	101	.	.	101	
	Bilety banku Pańs. (100 i wyżej)	5	100	87	87	.	.	.	87	
b) Towarzystwo i Spółek.										
Polskie.	Listy Zast. (30. 75. 150. 750. 3000)	4	100	91	90,80	90,96	90,61	90,60	90 5/6	
	„ „ „ ser. 2	4	100	89,65	89,80	89,62	89,61	89,60	89 3/4	
	„ „ „ kupon	1,41 1/2	
	Oblig. Tow. Kred. Ziemskiego	5,47 1/2	100	100	100	100	100	100	100	
	Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	.	*71,50	.	.	.	*119 1/6	
Ruskie.	„ „ „ W-B. (100. 150)	4	100	.	.	*71,50	.	.	*71 1/3	
	Obligacje „ Teresp. (100)	5	100	
	Obligacje „ „	5	100	
	Akcje „ Łódzk. (100)	5	100	*101,50	*101 1/2	
	Ruskie listy zastawne	5	.	102,25	102,33	102,50	102,50	102,67	102 3/5	
Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	146	116 4/5		
Obligacje „ „	4 1/2	100		
2. Wexle.										
Berlin	(Tal. 100)	2 mies.	92,857	117,90	117,90	117,90	118,12 1/2	118,35	118,50	127 3/5
Gdańsk	(100)	„	92,857	.	117,82 1/2	.	118,05	.	118,42 1/2	127 1/2
Hamburg	(M. B. 300)	„	140,855	.	.	.	179,40	.	.	127 3/10
Londyn	(£. 1)	3 „	6,304	8,07	.	8,07	8,07	.	.	128
Paryż	(Fran. 300)	2 „	75,214	96,60	96,30	96,37 1/2	.	.	96,75	128 3/5
Wiedeń	(Gul. 150)	„	92,857	97,80	.	105 3/10
Petersburg	(Rub. 100)	1 „	100	.	99,33	99,33	99,33	.	.	99 1/3
3. Monety.										
Półimperjal	.	.	5,15	6,65	.	129 1/10
Napoleonodor	.	.	5
Dukat holenderski	.	.	3	3,76	.	125 1/3
Rubel srebrny	.	.	1
Talar pruski	.	.	0,92.857
Gulden austriacki (papierowy)	.	.	0,61.905

Wiadomości bieżące.

— Towarzystwo towarowych składów p. t. „Ufność” zawiązanem ma być w Warszawie, z kapitałem zakładowym 200.000 rubli, — który w razie potrzeby podniesiony być może do 800.000 rubli, — podzielonym na akcje 200-rublowe. Celem Towarzystwa będzie zachowywanie nie podlegających psuciu się towarów, dostawianie ich na miejsce i sprzedaż komisowa. Filje jego mają istnieć w Kielcach, Łomży, Lublinie, Petrokowie, Radomiu, Suwałkach, Płocku, Mohylewie, Zytomierzu i innych miastach. Założycielami są pp. Sokolowowie et comp., Suzdolcew i Witt. Towarzystwo tego rodzaju, jeżeli tylko będzie umiejętnie pokierowane, ma wielką przyszłość przed sobą, i może oddać ważne usługi wytwórcom krajowym.

— Dochody celne Rosji, podług urzędowego wykazu porównawczego, wynoszą w roku 1869 rubli 28.079319, co w porównaniu z rokiemeszłym za tenże okres czasu, przedstawia przewyżkę na korzyść 1869 r. w wysokości 4.581045 rubli.

— Wytwór piwa w Europie oceniają na 5000 milionów litrów rocznie, wartości 200 milj. talarów. Ze Związku celnego wywieziono do Francji w 1864 r. 43000, do Holandji 41000, do Hamburga 32000, do Belgji 28000, a do Szwajcarji 22000 centnarów. Obliczając wytwór piwa w stosunku do liczby ludności, przypada na głowę: w Bawarji 134 litry, w Anglii 113, w Belgji 80, w Austrii 22, w Szwajcarji 20, w Szwecji 20, w Prusach 19,6, we Francji 15, w Hiszpanji 2, w Rosji i we Włoszech 1. W niektórych krajach znalazłoby się wiele „głów” niezadowolonych z ilości na nie przypadającej.

Warszawa.—Londyn.—Paryż.—Wiedeń.—Berlin.—Frankfurt.—Amsterd.—Hamburg.

STOPIA SKUPU: bankowa: 5%
 giełdowa: 2 1/2